

การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19

Development of “Trai Yang and Toning System” Reading Skills by Using Learning
Activities Kits for Mathayomsuksa 1 Students at Phasamyodwitthayakhom School,
Secondary Educational Service area Office 19

กนกวรรณ นามวงษา¹ มาริยา เกอินปาก²
E-mail: sb5980101101@lru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ผาสามยอวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และค่า (t-test) แบบ Dependent Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = 86.80/83.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่าน ไตรยางศ์และการผันอักษร ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

Abstract

The purpose of study were to 1) create and develop the learning activities kits for “Trai yang and Toning system” reading skills for Mathayomsuksa 1 students at PhasamyodWitthayakhom, Secondary Education Area Office 19 to reach the criteria of 80/80 learning efficiency, 2) compare the students’ achievement between pre-test and post-test of development of Development “Trai yang and toning system” reading skills by using learning activities kits for Mathayomsuksa 1 students at PhasamyodWitthayakhom School, Secondary Education Area Office 19. The sample used in this study were selected by purposive sampling of 10 Mathayomsuksa 1/1 students in Phasamyod -Witthayakhom school, Who were studing in the first semeter of academic year 2020. The research instrument were (1) 5 Set of learning activities kits (2) 5 lesson plans and (3) 20 items of 4 multiple choice achievement test. The Data were analyzed by using percentage, mean (\bar{X}), Standard daviattion (S.D) and t-test (Dependent sample)

The results of research were as follows:

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

¹ อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

1. efficiency of learning activities kits for development of “Trai yang and Toning system” reading skills for Mathayomsuksa 1 students at PhasamyodWitthayakhom, Secondary Education Area Office 19 had efficiency in 86.80/83.50, that according to the specified criteria of 80/80
2. The students’ learning achievement for Post- Test were significantly higher then Pre-test at the .05 level with statistical significance.

Keywords: the skill development of reading skills, “traï yang and toning system” reading skills, the learning activities kits

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยนั้นนับว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษาไทยยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำชาติ เป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า ที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้เพื่อเป็นเครื่องแสดงว่า ชาติไทยเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาแต่ครั้งโบราณกาล นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่คนไทยทุกคนต้องใช้ไปตลอดชีวิต และยังเป็นเครื่องผูกพันคนไทยให้รู้สึกเป็นพวกเดียวกันอย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น (วรรณิ โสมประยูร, 2553: 24)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2545 (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 และ (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2562 มาตรา 6 กล่าวถึง การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในกาดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 22 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและประเด็นตามศักยภาพ นอกจากนี้ในมาตรา 24 ยังได้กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ในการจัดเนื้อหา สาระและกิจกรรมต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมาตรา 30 “ให้สถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2562: 49-45)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5) สุขศึกษาและพลศึกษา 6) ศิลปะ 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ 8) ภาษาต่างประเทศ ตลอดจนได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาภาษาไทยไว้ว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน และเห็นคุณค่าของวรรณคดี ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561: 34) การสอนภาษาไทยจะประกอบไปด้วยการใช้ภาษาไทย หลักภาษา และวรรณคดี ซึ่งจะมีการสอดแทรกวัฒนธรรมของภาษาด้วย การใช้ภาษาจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาไทย และการที่จะใช้ภาษาได้ดีก็ต้องเข้าใจหลักภาษาเป็นอย่างดี ดังนั้นการสอนภาษาจึงถือว่าหลักภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยใ้การใช้ภาษาดีขึ้น ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2526: 5) ที่กล่าวถึงความสำคัญของหลักภาษาว่า การมีหลักภาษาไทยเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง หากขาดหลักภาษา การเรียนรู้ก็จะบกพร่องผิดพลาดและ ไขว่เขว นานไปก็จะทำให้เสื่อมสลายได้

ไตรยางศ์ เป็นคำสนธิ แปลว่า สามส่วน ใช้เป็นชื่อเรียกการจำแนกตัวอักษรออกเป็น 3 หมู่ คือ อักษรสูง อักษรกลางและอักษรต่ำ ส่วนการผันอักษร คือ การเปลี่ยนเสียงของคำให้สูงต่ำไปตามรูปวรรณยุกต์ที่กำกับอยู่ เนื่องจากคำในภาษาไทยนั้นมีเสียงใกล้เคียงกันมาก การผันอักษรจึงมีความจำเป็น เพราะความหมายของคำขึ้นอยู่กับวรรณยุกต์ที่ผันไปตามเสียงนั้นๆ วิเชียร เกษประทุม (2558: 9) ส่วนการผันอักษร คือ เปลี่ยนเสียงของคำให้สูงต่ำไปตามรูปวรรณยุกต์ที่กำกับอยู่ เนื่องจากคำในภาษาไทยนั้นมีเสียงใกล้เคียงกันมาก การผันอักษรจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะความหมายของคำจะขึ้นอยู่กับวรรณยุกต์ที่ผันไปตามเสียงนั้นๆ วิเชียร เกษประทุม (2558: 10) ซึ่งไตรยางศ์กับการผันอักษรก็เป็นส่วนหนึ่งของหลักภาษาที่มีความสำคัญ เนื่องจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไตรยางศ์และการผันอักษรนั้นจะทำให้ผู้เรียนสามารถเขียนหนังสือได้สะดวก รวดเร็วขึ้นโดยไม่ต้องเขียนวรรณยุกต์

กำกับทุกคำ สามารถเขียนและอ่านคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง และสามารถเขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ถูกต้องตามสำเนียงของคำ ไทย เช่น กวยจั๊บ เกี่ยมอี เฉาก๊วย ฯลฯ เสนีย์ วิลาวรรณ (2546: 45)

ในปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ช่วยให้ข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายสู่สังคมได้อย่างรวดเร็วซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในด้านต่างๆ รวมถึงด้านภาษาที่ได้รับผลกระทบต่อการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะไวยากรณ์และการผันอักษร ดังที่ (สุริยา รัตนกุล, 2540: 67 - 68) ได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องไวยากรณ์การผันวรรณยุกต์ สรุปได้ว่า เครื่องหมายวรรณยุกต์ก็ระดับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาของเราไม่มีความสัมพันธ์กัน คำบางคำที่มีระดับเสียงโทแต่เครื่องหมายไม่เอกกกำกับเป็นอุปสรรคที่ทำให้ท่านเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น การมีประสบการณ์มาผิด การเขียนตาเสียงพูด เสียงอ่าน หรือเขียนตามภาษาถิ่น นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงทั้งสิ้นจากปัญหาดังกล่าวนักเรียนสมควรได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง เพราะถ้านักเรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียงก็จะทำให้การฝึกทักษะในด้านอื่นๆ เป็นไปได้โดยง่าย

ในฐานะผู้วิจัยได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 ที่โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม ในรายวิชาภาษาไทยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ได้ศึกษารายงานสรุปผลการทดสอบแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2562 ในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ความสามารถในการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2561 และ 2562 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.58 และ 39.22 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านต่ำลงอย่างเห็นได้ชัด (โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม, 2562: 32) จากการที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยในแต่ละหน่วยการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ก่อนเรียนของนักเรียนว่ามีพื้นฐานอย่างไรเพื่อหาแนวทางในการพัฒนา โดยหน่วยที่ 1 เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง เช่น ตั้งสายน้ำที่ไหลเอื่อยๆ นักเรียนจะอ่านออกเสียงคำว่า เอื่อย เป็นเอื้อย และอ่านออกเสียงคำว่าโอย ออกเสียงเป็น โอ้ย ทั้งนี้เกิดจากนักเรียนไม่สามารถผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง ส่งผลให้เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขต่อไปส่งผลให้เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขต่อไป

จากการพิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้น พบว่า ปัญหาการอ่านไวยากรณ์และการผันอักษร เป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข และพัฒนาให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านไวยากรณ์และการผันอักษร พบว่านวัตกรรมที่สามารถช่วยให้การอ่านไวยากรณ์และการผันอักษรได้ดี คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจ ที่จะช่วยพัฒนาทักษะดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยการนำสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย มาให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีส่วนร่วมสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังจะเห็นได้จากสำลี รักสุธี (2553: 16) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมจากชุดกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียน แต่มีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเอง ทำให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกทักษะปฏิบัติในด้านต่างๆ ได้ด้วยซึ่งสุคนธ์ สินธพานนท์ (2553: 76) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนและส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกปฏิบัติ และแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์พัฒนาทักษะการสื่อสารของแต่ละบุคคลได้ตามความสามารถ โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ เป็นคนดี และมีความสุขเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรกับผู้อื่น เช่นเดียวกับสำลี รักสุธี (2553: 16) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และมีความกระตือรือร้นในการที่จะค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

นอกจากนักวิชาการที่ได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนั้นยังสอดคล้องกับนักวิจัยหลายท่าน ที่ได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาเป็นนวัตกรรมมาแก้ไขปัญหาคัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยมะลิวัลย์ พรนิคม (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ 81.58/80.04 2) ความสามารถในการอ่านวรรณคดีไทยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 และ 3) ความสามารถในการเขียนจากการคิดวิเคราะห์ วิจัยและประเมินค่าวรรณคดีหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.68 อยู่ในระดับดีเยี่ยม

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร ซึ่งเป็นการพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้บรรลุ วัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษาลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และ การผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Research design) แบบ One group pre - test post - test design

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 /1โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือ กระบวนการสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3.2 วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.3 ศึกษาเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3.4 ออกแบบการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ดังนี้

3.4.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง รู้จักไตรยางศ์และการผันอักษร

3.4.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รู้จักรูปเสียงสระและวรรณยุกต์

3.4.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฝึกอ่านคำผันอักษรกลาง

3.4.4 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ฝึกอ่านคำผันอักษรสูง

3.4.5 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ฝึกอ่านคำผันอักษรต่ำ

3.4.6 สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อชุดแบบฝึก 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สาระสำคัญ 5) คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู 6) คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน 7) แบบทดสอบก่อนเรียน 8) เนื้อหา 9) กิจกรรม และ 10) แบบทดสอบหลังเรียน

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) มีค่าเท่ากับ 0.67 – 1.00 โดยได้จากการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำแบบประเมินดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ตรวจสอบ ความถูกต้อง

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

3.5 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ชุด ไปปรับแก้ตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ เพื่อจัดทำฉบับสมบูรณ์ก่อนทดลองใช้กับ นักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง

3.5.1 การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.5.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.5.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน ดังนี้

3.5.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง รู้จักไตรยางศ์และการผันอักษร

3.5.3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รู้จักรูปเสียงสระและวรรณยุกต์

3.5.3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฝึกอ่านคำผันอักษรกลาง

3.5.3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ฝึกอ่านคำผันอักษรสูง

3.5.3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ฝึกอ่านคำผันอักษรต่ำ

3.5.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในด้านรูปแบบ เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยใช้ค่า IOC ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพตามประเด็นที่กำหนด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพตามประเด็นที่กำหนด

- 1 หมายถึง แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพตามประเด็นที่กำหนด

3.5.5 จากการที่นำแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) มีค่าเท่ากับ 0.67

- 1.00 โดยได้จากการสร้างแบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา แล้วนำแบบประเมินดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความถูกต้อง

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

3.5.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน ปรับแก้ตามผู้เชี่ยวชาญแนะนำ เพื่อการจัดทำฉบับสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.6 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.6.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไตรยางศ์และการผันอักษร หลักการวัดและประเมินผลการศึกษาแล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน

3.6.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน เรื่องไตรยางศ์และการผันอักษร เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.6.3 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน, เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล และเชี่ยวชาญด้านการจัดการสอนภาษาไทย เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC)

3.6.4 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้ (ประสาธต์ เถลิงเฉลิม, 2550: 89)

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตามจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตามจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตามจุดประสงค์

3.6.5 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นมาหาค่า IOC ของข้อสอบรายข้อโดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่า (IOC) คือ 0.67-1.00

3.6.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ต่ำกว่า 0.5 ปรับแก้ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection)

3.6.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่า .05 ปรับแก้ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความยาก (p) เท่ากับ 0.50 - 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.20 - 0.60 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

3.6.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนการเก็บวิจัยข้อมูล โดยปฏิบัติขั้นตอนดังนี้

4.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre - test) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน ไตรยางศ์และการผันอักษร จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน แล้วเก็บรวบรวมผลการทดสอบไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์

4.2 ดำเนินการสอนผู้เรียน เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนทั้งหมด 5 ชั่วโมง และบันทึกพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และเก็บคะแนนจากชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นจำนวน 5 ชุด

4.3 เมื่อสอนครบทั้ง 5 แผน แล้วผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้หลังเรียน (post - test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แล้วตรวจนับคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนการทดลอง (pre - test) และหลังการทดลอง (post - test) ไปวิเคราะห์ค่าสถิติ

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่าน ไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่าน ไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20)	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนนหลังเรียน (20)
		ชุดที่ 1 (10)	ชุดที่ 2 (10)	ชุดที่ 3 (10)	ชุดที่ 4 (10)	ชุดที่ 5 (10)	รวม (50)	
1	7	8	10	10	9	9	46	15
2	11	8	9	10	8	10	45	17
3	13	8	10	8	7	9	42	18
4	12	9	8	8	7	8	40	18
5	13	10	10	10	7	10	47	19
6	8	7	9	9	8	10	43	16
7	9	8	10	9	8	9	44	17
8	9	9	8	8	10	7	44	16
9	10	9	8	10	8	9	44	17
10	6	8	9	7	9	8	41	14
รวม	84	91	89	81	89	84	434	167
\bar{X}	8.40	9.10	8.90	8.10	8.90	8.40	43.40	16.70
S.D.	2.44	0.87	1.10	0.99	0.99	0.84	2.17	1.49
ร้อยละ	84.00	91.00	89.00	81.00	89.00	84.00	86.80	83.50
E_1 / E_2	86.80/83.50							

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน ไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 คะแนนกระบวนการระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.80 ($E_1 = 86.80$) คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.50 ($E_2 = 83.50$) หรือ $E_1/E_2 = 86.80/83.50$ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน ไตรยางศ์และการผันอักษร มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่ (t-test) แบบ Dependent sample t-test ในการวิจัยได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่ (t-test) แบบ Dependent sample t-test ในการวิจัยได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

การสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	p-values
ก่อนเรียน	10	8.40	2.44	19.827*	.00
หลังเรียน	10	16.70	1.49		

*p< .05

จากตารางที่ 2 พบว่า พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.40 ($\bar{X} = 8.40$, S.D. = 2.44) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.70 ($\bar{X} = 16.70$, S.D. = 1.49) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 86.80/83.50$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน การพัฒนาทักษะการอ่าน เรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่า ผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 คะแนนกระบวนการระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.80 ($E_1=86.80$) คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.50 ($E_2 =83.50$) หรือ $E_1/E_2 = 86.80/83.50$ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งได้ดำเนินการตามหลักการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องกับโครงสร้าง รูปแบบ และเนื้อหา ซึ่งได้นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 และเนื้อหาในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาเป็นกรอบในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษรขึ้น ซึ่งเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ มีกิจกรรมที่หลากหลาย รูปเล่มของชุดกิจกรรมมีสีและภาพประกอบที่สวยงาม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น ดังที่ สุนทร ลิขิตพานนท์ (2553: 78) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่าเป็นสื่อการสอนที่มีคุณภาพเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนและส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกปฏิบัติ และแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้อย่างเต็มความสามารถ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ เป็นคนดี และมีความสุข เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรกับผู้อื่น และสำลี รักสุทธิ (2553: 16) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู และส่งเสริมการเรียนของนักเรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้

ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมจากชุดกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียน แต่มีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเอง ทำให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกทักษะปฏิบัติในด้านต่างๆ ได้ด้วย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป ยอดเกตุ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) ศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.04/81.33 และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมากความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับมะลิวัลย์ พรนิคม (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ 81.58/80.04 2) ความสามารถในการอ่านวรรณคดีไทยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความสามารถในการเขียนจากการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์และประเมินค่าวรรณคดีหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทยโดยใช้เทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.68 อยู่ในระดับดีเยี่ยม และสอดคล้องกับกาญจนา ภูสมศรี (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สาระภาษาไทย เรื่องการอ่านแจกลูกสะกดคำ โดยใช้วิธีสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สาระภาษาไทย เรื่อง การอ่านแจกลูกประสมคำ โดยใช้วิธีสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 4 ชุด 20 กิจกรรม 2) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สาระภาษาไทย เรื่องการอ่านแจกลูกประสมคำ โดยใช้วิธีสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสามารถที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้สูงขึ้น และบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยอีกด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ระบุว่า เพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เป็นไปตามข้อสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ระบุว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีระดับประสิทธิภาพ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.40 ($\bar{X} = 8.40$, S.D. = 2.44) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.70 ($\bar{X} = 16.70$, S.D. = 1.49) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้คำนึงถึงขั้นตอนในการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดขึ้นจากนั้นจึงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มทดลองเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.50 - 0.70 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ (r) .0.20 - 0.60 และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ .83 ที่มีคุณภาพที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับระหว่างข้อสอบกับมาตรฐานและตัวชี้วัด จึงทำให้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพในการนำไปทดสอบผู้เรียน ตลอดจนสามารถวัดพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดได้อย่างเที่ยงตรง ดังที่ ภัทรพร เกษสังข์ (2559: 7 - 8) ได้กล่าวถึงหลักการวัดผลการศึกษาไว้ว่า เป็นกระบวนการตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคลจากการจัดการศึกษาว่ามีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ การวัดผลการศึกษามีประสิทธิภาพเพียงใด ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับหลักการวัดผลหรือวิธีการวัด หากไม่มีหลักการวัดแล้วจะไม่สามารถวัดพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ ดังนั้นในการวัดผลที่ดีจะมี

ประสิทธิภาพและได้ผลตามจุดมุ่งหมายต้องยึดหลักการวัดผลเบื้องต้น 5 ข้อ คือ 1) ต้องวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน การวัดผลเป็นสิ่งตรวจสอบผลจากการสอนของครูว่านักเรียนเกิดพฤติกรรมตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายการสอนมากน้อยเพียงใด ถ้าทำการวัดผลโดยไม่ยึดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเป็นหลัก ผลของการวัดจะไม่มี ความหมาย ไม่เกิดประโยชน์อันใดทั้งสิ้น จะไม่ทราบพัฒนาการของนักเรียนว่าได้บรรลุเป้าหมายตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหรือไม่ หรือกล่าวได้ว่าเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอย่างหนึ่ง 2) พยายามจัดหาเครื่องมือการวัดผลที่ดีและเหมาะสม การวัดผลการศึกษาเป็นการวัดทางสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่คงที่แน่นอน เหมือนกับการวัดทางกายภาพหรือทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นครูต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะต้องจัดหาเครื่องมือที่มีคุณภาพที่ดีที่สุด เพื่อให้ผลการวัดถูกต้องแม่นยำและเชื่อถือได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้ ต้องพยายามใช้เครื่องมือวัดหลายๆ อย่างเพื่อช่วยให้การวัดถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น 3) ระวังความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัดคือ เมื่อจะใช้เครื่องมือชนิดใดต้องระวังความบกพร่องของเครื่องมือหรือหาวิธีการวัดของครู ซึ่งขาดความสนใจหรือทักษะในการวัดจึงควรหาทางแก้ไขป้องกันข้อบกพร่องเหล่านี้ 4) ประเมินผลการวัดให้ถูกต้อง คือ เมื่อได้ผลจากการวัดออกมาแล้ว เช่น คะแนนที่เกิดจากการสอบ ครูต้องนำไปประเมินผลจึงจะช่วยให้การวัดผล ประเมินผลมีความหมายและในการประเมินผลนั้น เกณฑ์ที่ใช้เป็นสิ่งสำคัญมากต้องแปลผลให้ถูกต้อง สมเหตุสมผลและมีความยุติธรรม การวัดผลประเมินผลจึงเกิดประโยชน์ได้เต็มที่ และ 5) ใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า การวัดผลที่ดีมีได้มุ่งเพียงประเด็นที่ว่านักเรียนจำเนื้อหาได้มากน้อยเพียงใดหรือใครผ่าน - ไม่ผ่านหรือใครได้คะแนนอยู่ในระดับใดเท่านั้น จุดประสงค์สำคัญของการวัดก็คือ “เพื่อค้นหาและพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียน” นั่นคือต้องพยายามค้นหาผู้เรียนแต่ละคนเด่นด้อยในเรื่องใดและหาทางปรับปรุงแก้ไขแต่ละคนให้ดีขึ้น พร้อมทั้งหาวิธีปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกับสภาพ แสงสว่าง (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E_1/E_2 = 87.25/84.50$) 2) ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นในด้านคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับเหมาะสมมาก 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.6990

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ระบุว่า เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ระบุว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรศึกษาคำชี้แจงในการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
2. ควรวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ควรเตรียมสื่อ อุปกรณ์ ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษร ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษร โดยใช้นวัตกรรมอื่นๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดฝึกทักษะ ฯลฯ ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ไตรยางศ์และการผันอักษร ระหว่างผู้เรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับนวัตกรรมอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา ภูสมศรี. (2552). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้สาระภาษาไทย เรื่อง การอ่านแจกลูกประสมคำ โดยใช้วิธี ส อ น มู ง ประสพการณ์ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิษณุโลก: โรงพิมพ์โปรแกรม.
- ฐะปะนีย์ นาคทรพรพ. (2549). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาไทย ม.2. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- ประทีป ยอดเกตุ. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2556). วิจัยการเรียนรู้การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2559). การวัดและประเมินผลการศึกษา. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- มะลิวัลย์ พรนิคม. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม. (2562). รายงานผลสอบ O-net ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2558 –2560. เลย: โรงเรียนผาสามยอดวิทยาคม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ
- วิเชียร เกษประทุม. (2558). หลักภาษาไทย (ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพฯ: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- สถาพร แสงสว่าง. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันท์ สินธพานนท์. (2553). นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชน (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เทคนิคพรีนติ้ง.
- สุริยา รัตนกุล. (2540). รวบรวมบทความวิชาการเกี่ยวกับภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ขั้น พื้นฐานชุดพัฒนาทักษะภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 3. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: เดอะบุคส์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2528). ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล สามเจริญพานิช
- สำลี รักสุทธี. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและแผนประกอบสื่อ นวัตกรรม. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.